

solvat, aut si persolvere non poterit in misericordia A
communiz, salvo catallo dominorum, pugnum
tradet.

9. Qui vero communione minime existens, ali-
quem de communia percusserit vel vulneraverit,
nisi iudicio communiz coram præposito nostro
justitiam exsequi voluerit, domum illius, si poterit
communiam prosternet, et capitalia erunt nostra. Et
si eum comprehendere poterit, coram præposito....
per majorem et scabinos de eo justitiam capiet, et
catella nostra erunt.

10. Qui juratum suum turpibus et inhonestis
conviciis lacesserit, et duo vel tres audierint ipsum,
per eos statuimus convinci, et quinque solidos,
duos scilicet conviciato, et tres communiz dabit. B

11. Qui inhonestum aliquid de communia dixerit
in audientia quorundam, si communiz propalatum
fuerit, et se quod illud non dixerit, iudicium com-
muniz iudicio defendere noluerit, domum illius, si
poterit, prosternet communiam, ipsumque in com-
munia morari, donec emendaverit, non patietur, et
si emendare noluerit, catalla ejus erunt in manu
Domini..... et communiz.

14. Qui, clamore facto de adversario suo, per
præpositum, et majorem et iudices communiz jus-
titiam prosequi non poterit, si postea adversus
eum aliquid fecerit, illum rationabiliter communiam
conveniet, ejusque audita ratione, quid inde postea
agendum sit, iudicabit.

15. Qui a majoribus, et iudicibus et decanis, sci-
licet servientibus communiz, submonitus, justitiam
et iudicium communiz subterfugerit, domum illius,
si poterunt, prosternent, ipsum vero inter eos mo-
rari, donec satisfecerit, non permittent, et catalla
erunt in misericordia præpositi..... et majoris.

16. Qui hostem communiz in domo sua, scienter
repperit, eique vendendo, et emendo, et edendo,
et bibendo, vel aliquod solatium impendendo com-
municaverit, aut consilium aut auxilium adversus
communiam dederit, reus communiz efficietur, et,
nisi iudicio communiz cito satisfecerit, domum
illius, si poterit, communiam prosternet, et catalla....
erunt

20. Qui iudices communiz de falsitate iudicii
comprobare voluerit, nisi, ut justum est, compro-
bare potuerit, in misericordia..... est et majoris et
scabinorum, de omni eo quod habet. . . . .

44. Si conventio aliqua facta fuerit ante duos vel
plures scabinos, de conventionem illa amplius non
surget campus vel duellum, si scabini qui conven-
tioni interfuerint, hoc testificati fuerint.

45. Omnia ista jura et præcepta quæ prædiximus
majoris et communiz, tantum sunt inter juratos,
non est æquum iudicium inter juratum et non
juratum.

ANNO DOMINI MCXV

REIMBALDUS

PRÆPOSITUS S. JOANNIS LEODIENSIS

NOTITIA

(FABRIC. *Biblioth. med. et inf. lat.*, tom. VI, pag. 63)

Reimbaldus, quem Mabillonius canonicum S. Mariæ et S. Lamberti Leodiensis vocat, rectius, præpositus S. Joannis Leodiensis, nam ita in titulo epistolæ Wazonis jam memorandæ scribitur. Vixit circa a. 1115, quo tempore Leodio fugere, et apud Kicherium abbatem, nescio quem, per menses octo delitescere coactus fuit. Hujus igitur hospitis suasu librum *De vita canonica* conscripsit, quem in codice monasterii Alnensis oculis usurpavit Joan. Mabillonius, prout in *Analectis* p. 473 testatur. Hunc ipsum librum Wazoni priori S. Jacobi Leodiensis mittit Reimbaldus, rogans ut illi manum ultimam admoveat, et corrigenda corrigat. Wazo vero modeste respondet se nihil habere quod addat vel emendet, sed potius gratulatur; cui Reimbaldus altera epistola respondet. Tres illas epistolas (duas tantum observaverat Mabillonius) ex eodem codice Alnensi ediderunt Martene et Durand in *Thesuro novo Anecdotorum* tom. I, p. 338 seq. Ejus *Stromata* bis adsunt in bibl. Vaticana. Bern. de Montfaucon *Bibl. Bibl. mss.*, p. 101, 138. *Versus in Vitam S. Majoli* exstant in *Actis sanctorum* tomo II, Maii, p. 668.